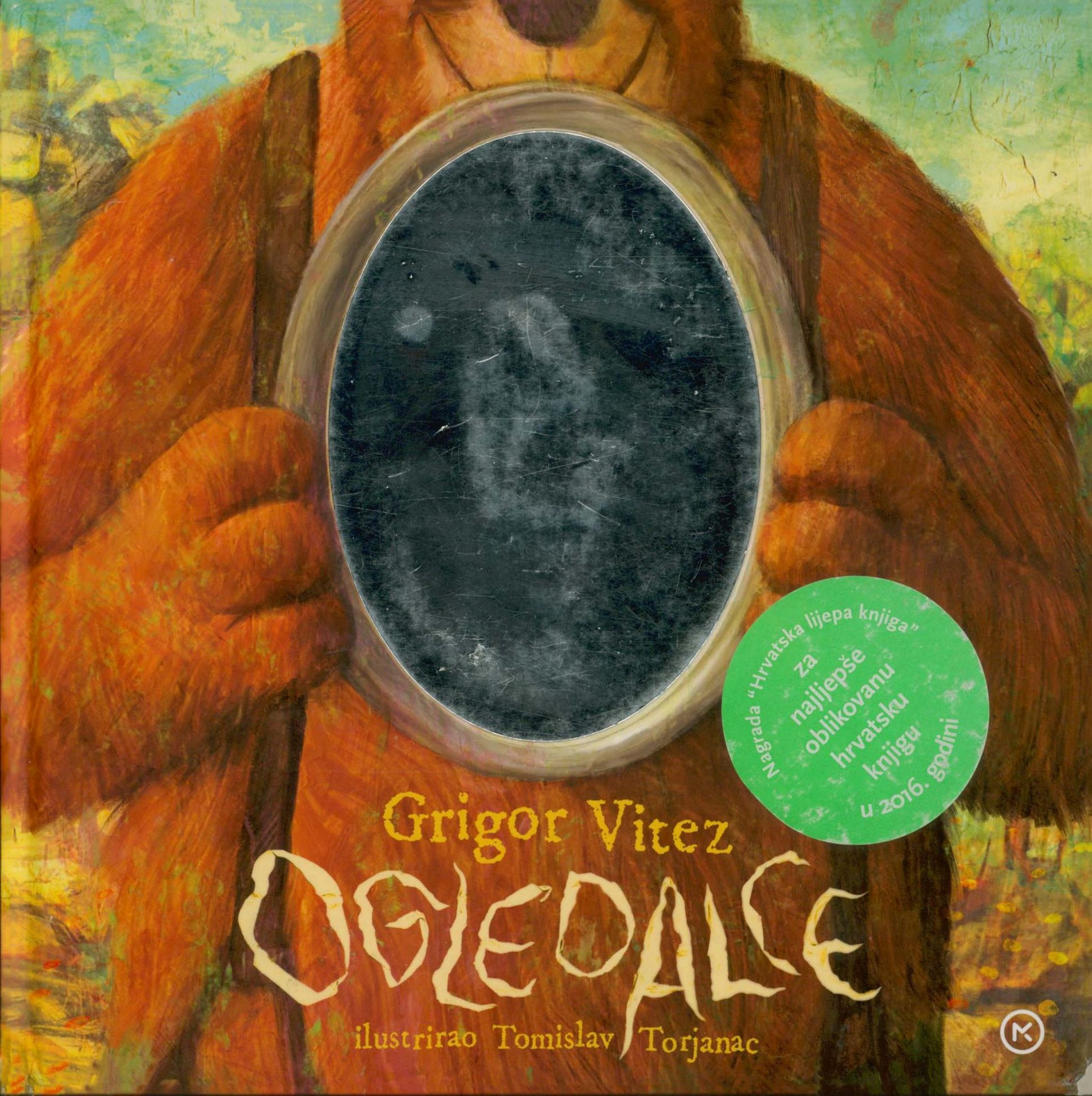

Grigor Vitez

OGLEDALCE

ilustrirao Tomislav Torjanac

Nagrada "Hrvatska lijepa knjiga"
za
najljepše
oblikovanu
hrvatsku
knjigu
u 2016. godini

Napisao:
Grigor Vitez

Oslikao i grafički oblikovao:
Tomislav Torjanac

Urednik:
Zoran Maljković

Tehnička urednica:
Marija Morić

Glavni urednik:
Zoran Maljković

Izdavač:
Mozaik knjiga d.o.o., Zagreb

Za izdavača:
Bojan Vidmar

Tisak:
Denona, Zagreb, listopad 2016.
ISBN 978-953-14-2061-7

Knjiga je objavljena uz financijsku potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske

V IT

Grigor Vitez

ilustrirao Tomislav Torjanac

OGLEDALCE

Mozaik knjiga

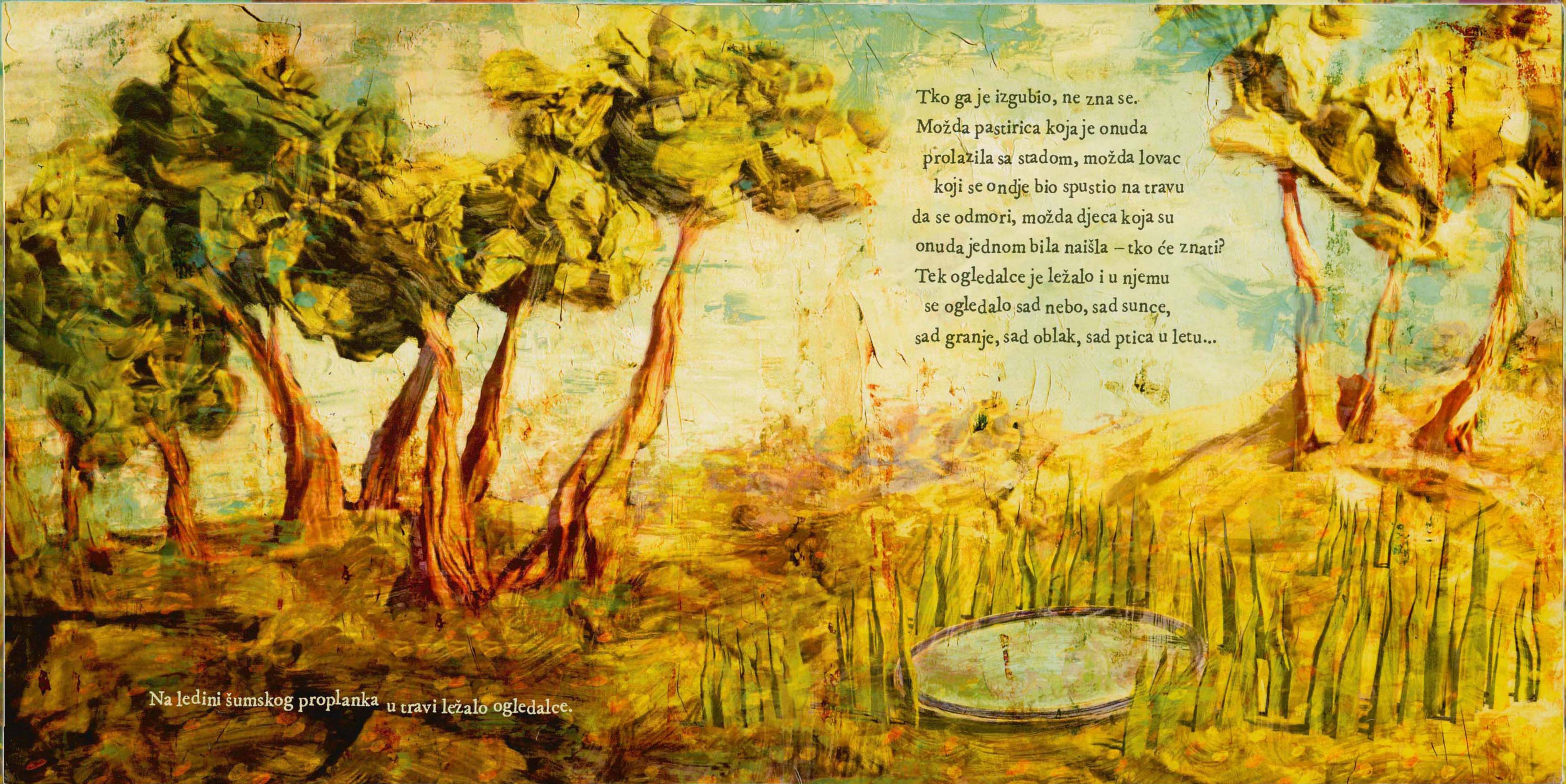

Na ledini šumskog proplanka u travi ležalo ogledalce.

Tko ga je izgubio, ne zna se.
Možda pastirica koja je onuda
prolazila sa stadom, možda lovac
koji se ondje bio spustio na travu
da se odmori, možda djeca koja su
onuda jednom bila naišla – tko će znati?
Tek ogledalce je ležalo i u njemu
se ogledalo sad nebo, sad sunce,
sad granje, sad oblak, sad ptica u letu...

Jednoga dana naiđe onuda zec. Spazi ogledalce, pogleda u njega i ugleda svoje uši, svoje brkove, svoje oči...

– Oh, pa to je moja slika! Samo ne mogu se sjetiti kad sam je izgubio...

Uto s obližnjeg drveta skoči vjeverica. Skok, skok, skok – i eto je kraj zeca.

– Što si našao?

– Našao sam svoju sliku. Samo nikako da se sjetim kad sam je izgubio.

– Daj da vidim!

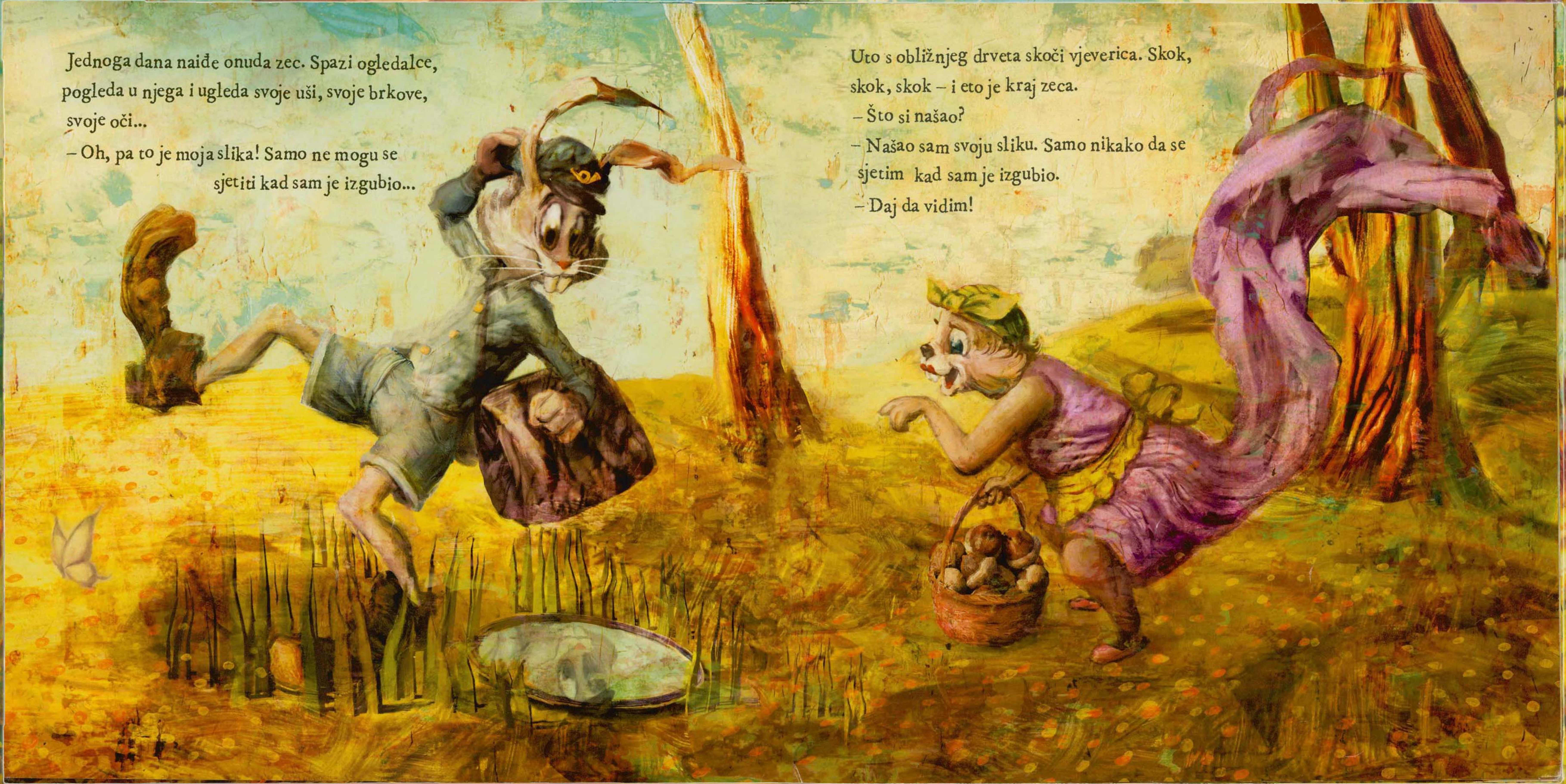

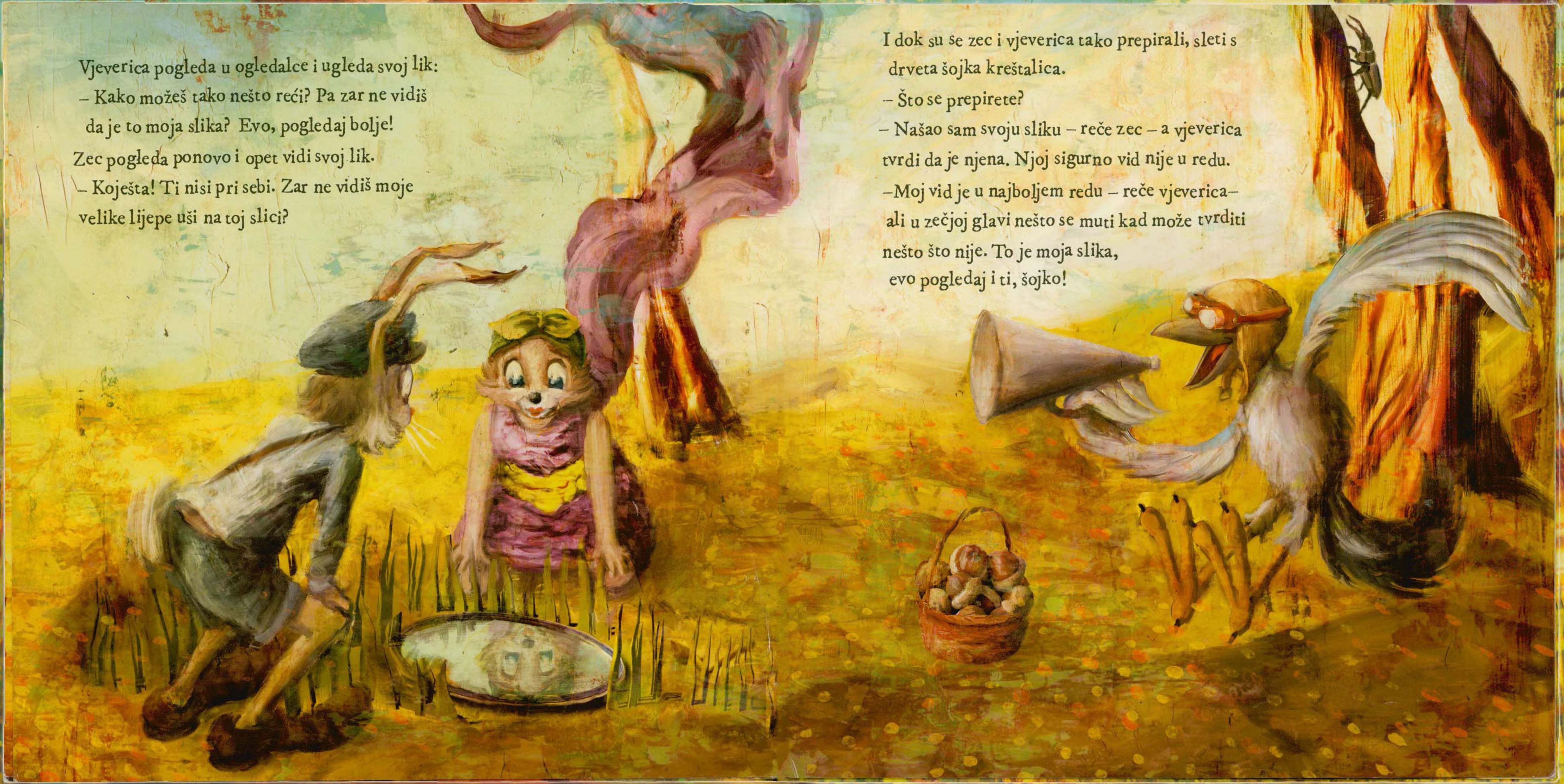

Vjeverica pogleda u ogledalce i ugleda svoj lik:
– Kako možeš tako nešto reći? Pa zar ne vidiš da je to moja slika? Evo, pogledaj bolje!

Zec pogleda ponovo i opet vidi svoj lik.
– Koješta! Ti nisi pri sebi. Zar ne vidiš moje velike lijepe uši na toj slici?

I dok su se zec i vjeverica tako prepirali, sleti s drveta šojka kreštalica.
– Što se prepirete?
– Našao sam svoju sliku – reče zec – a vjeverica tvrdi da je njena. Njoj sigurno vid nije u redu.
–Moj vid je u najboljem redu – reče vjeverica– ali u zečjoj glavi nešto se muti kad može tvrditi nešto što nije. To je moja slika, evo pogledaj i ti, šojko!

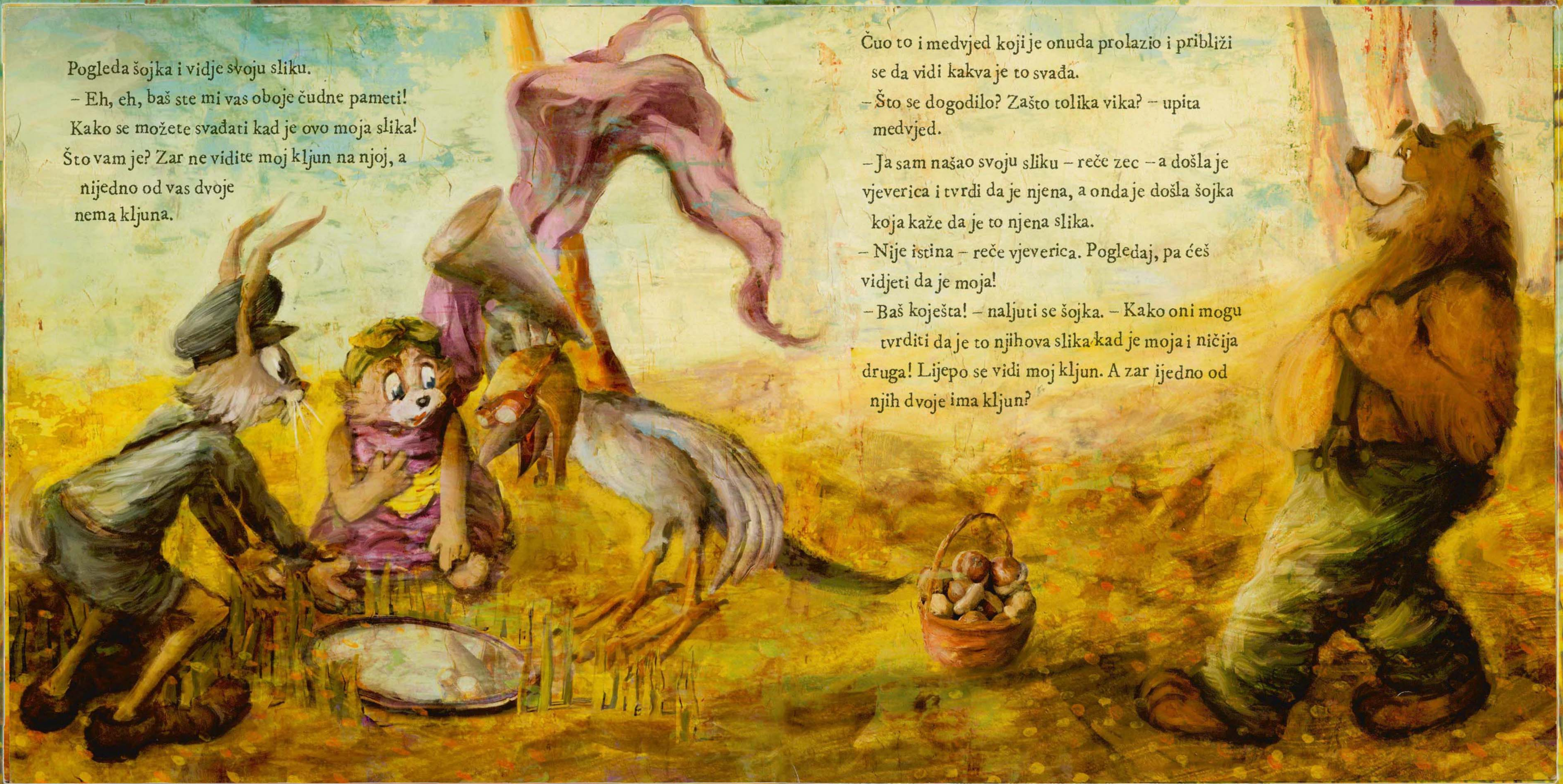

Pogleda šojka i vidje svoju sliku.

– Eh, eh, baš ste mi vas oboje čudne pameti! Kako se možete svađati kad je ovo moja slika! Što vam je? Zar ne vidite moj kljun na njoj, a nijedno od vas dvoje nema kljuna.

Čuo to i medvjed koji je onuda prolazio i približi se da vidi kakva je to svađa.

– Što se dogodilo? Zašto tolika vika? – upita medvjed.

– Ja sam našao svoju sliku – reče zec – a došla je vjeverica i tvrdi da je njena, a onda je došla šojka koja kaže da je to njena slika.

– Nije istina – reče vjeverica. Pogledaj, pa ćeš vidjeti da je moja!

– Baš koješta! – naljuti se šojka. – Kako oni mogu tvrditi da je to njihova slika kad je moja i ničija druga! Lijepo se vidi moj kljun. A zar ijedno od njih dvoje ima kljun?

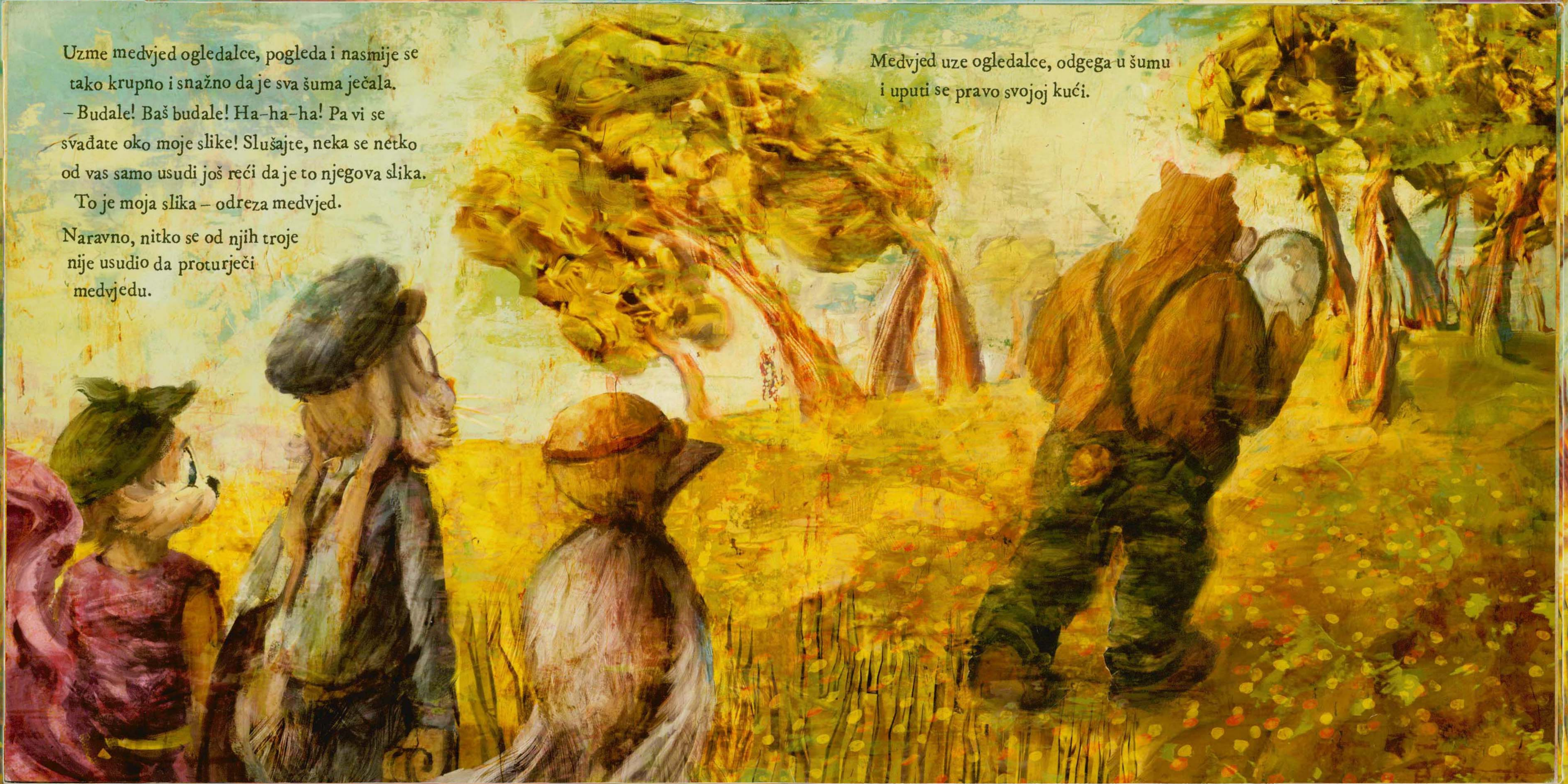

Uzme medvjed ogledalce, pogleda i nasmije se tako krupno i snažno da je sva šuma ječala.

– Budale! Baš budale! Ha-ha-ha! Pa vi se svađate oko moje slike! Slušajte, neka se netko od vas samo usudi još reći da je to njegova slika. To je moja slika – odreza medvjed.

Naravno, nitko se od njih troje nije usudio da proturječi medvjedu.

Medvjed uze ogledalce, odgega u šumu i uputi se pravo svojoj kući.

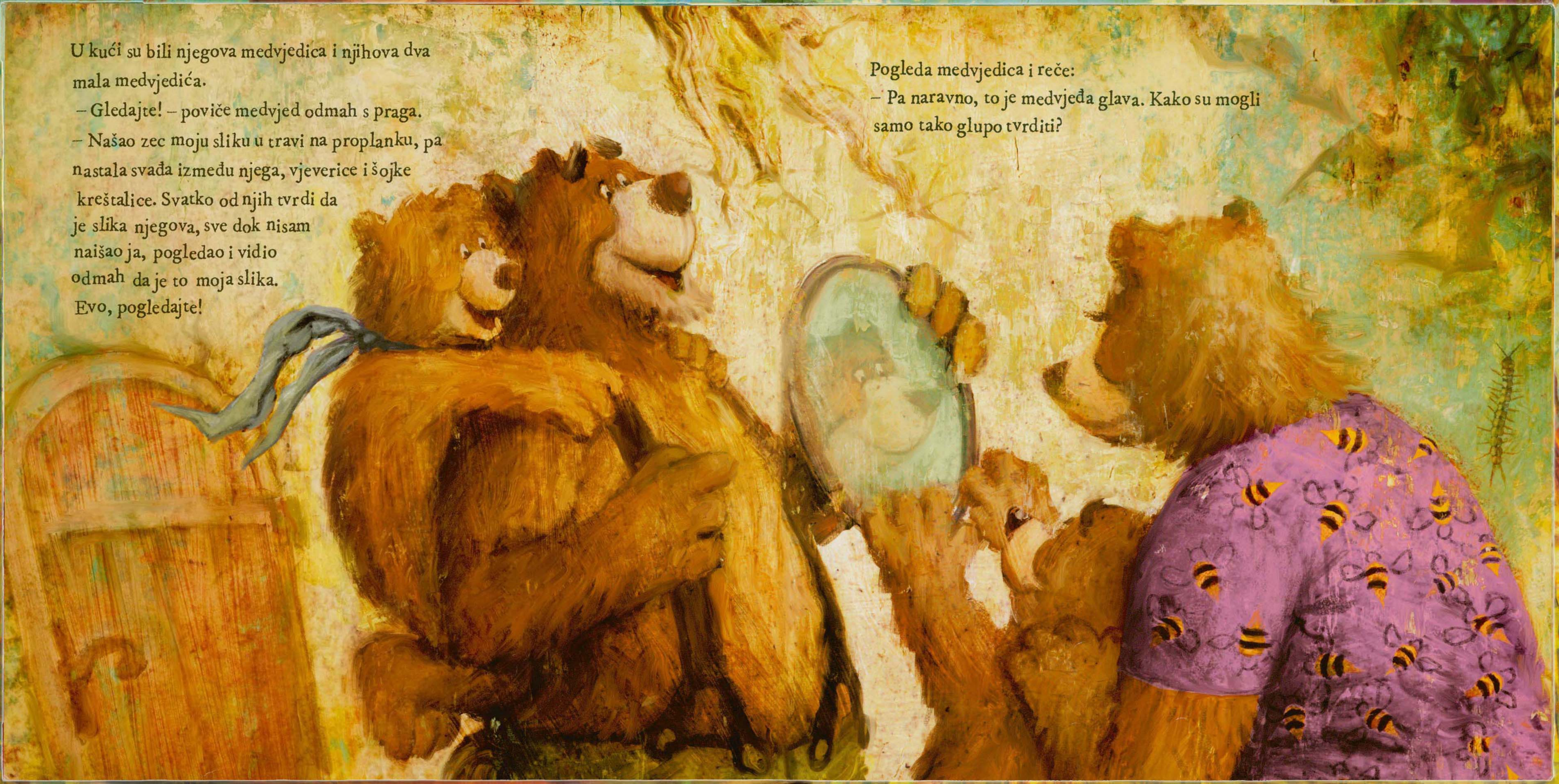

U kući su bili njegova medvjedica i njihova dva mala medvjedića.

– Gledajte! – poviče medvjed odmah s praga.

– Našao zec moju sliku u travi na proplanku, pa nastala svađa između njega, vjeverice i šojke kreštalice. Svatko od njih tvrdi da je slika njegova, sve dok nisam naišao ja, pogledao i vidio odmah da je to moja slika. Evo, pogledajte!

Pogleda medvjedica i reče:

– Pa naravno, to je medvjeđa glava. Kako su mogli samo tako glupo tvrditi?

Pogledaju i medvjedići, redom i svaki izjavi:
– Pa to si ti, tata, dok si još bio malen kao i mi, ali nipošto to nije zec, ni vjeverica, a ni šojka kreštalica.

– Tako je, sinčići moji! Vi ste još maleni pa i vidite umanjeno, ali vidi se da ste moja pamet i krv!

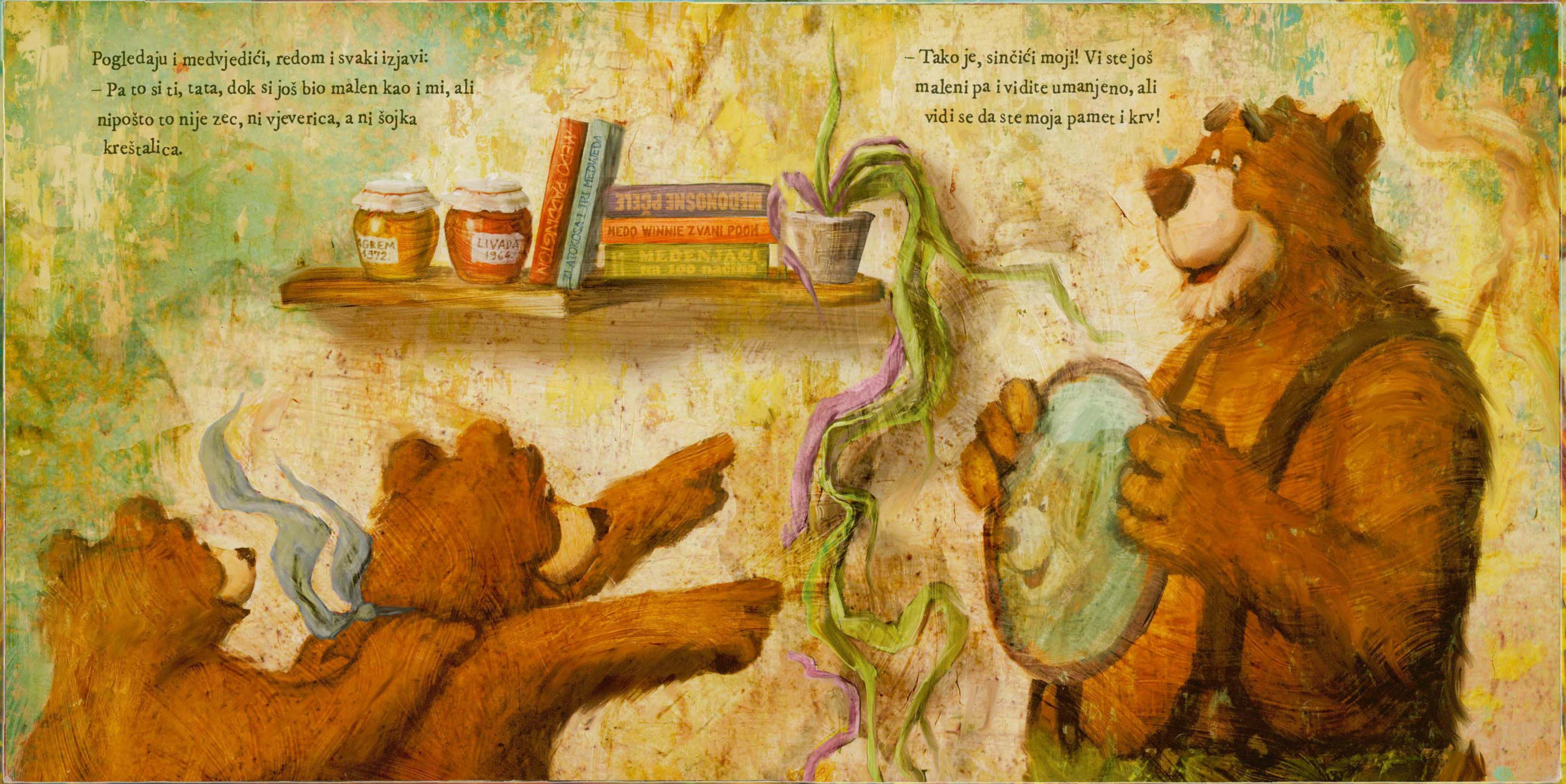
AGREM 1972.
LIVADA 1964.
MEDO PADDINGTON
ZLATOKOSA I TRI MEDVJEDA
MEDONOSNE PČELE
MEDO WINNIE ZVANI POOH
MEDENJACI na 100 načina

I medvjed objesi ogledalce o zid.

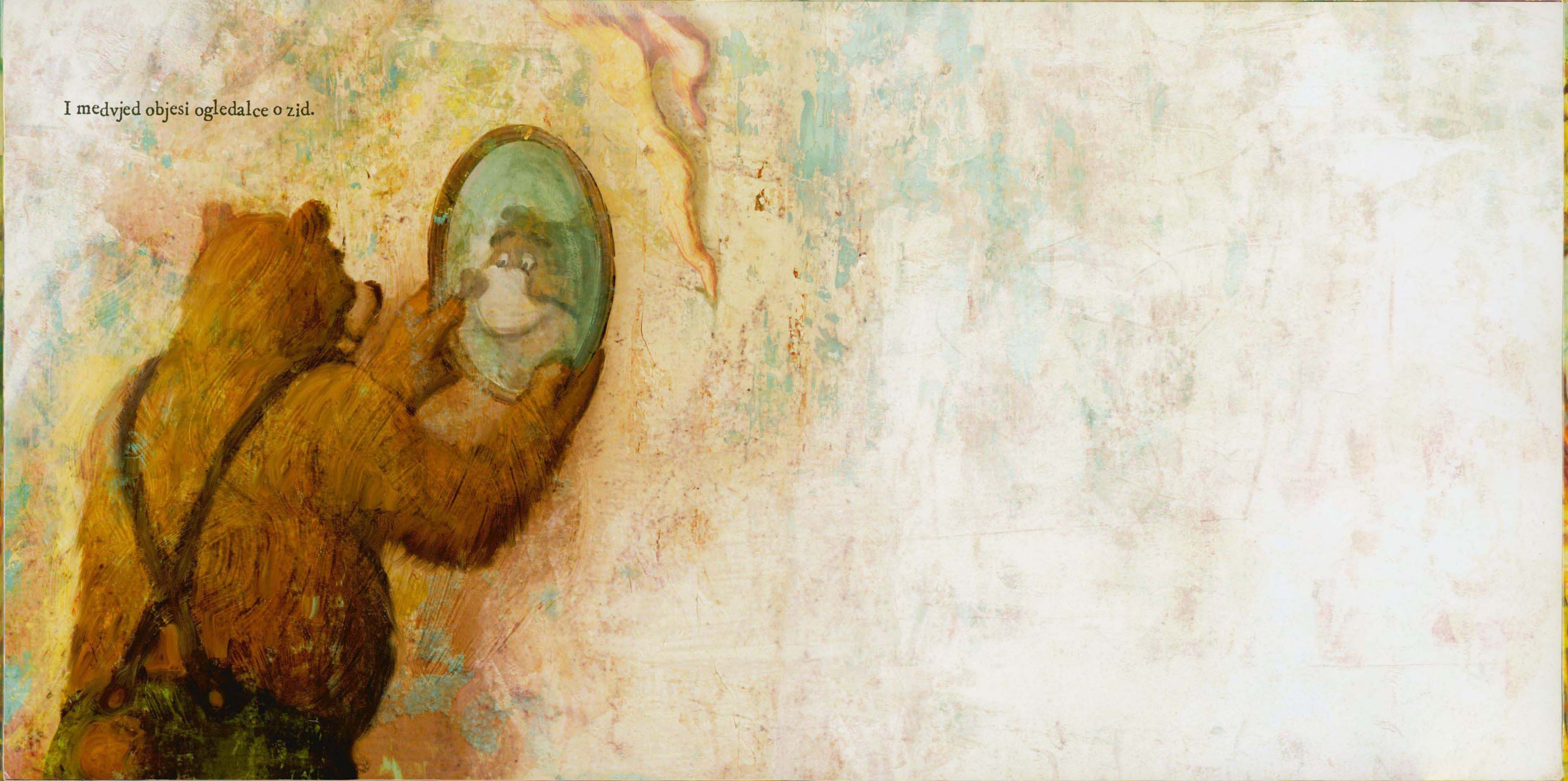

Pronašao zec ogledalce na proplanku, vidio u njemu svoj odraz pa pomislio da je to njegova slika. Ubrzo nastade svađa između njega, vjeverice, šojke kreštalice i medvjeda – jer svatko je od njih tvrdio da je slika njegova – a tko je na kraju otišao kući s ogledalcem u ruci, doznajte u ovom dječjem klasiku velikog Grigora Viteza.

Ilustracije su djelo višestruko nagrađivanog ilustratora Tomislava Torjanca, kojemu je – nakon svima nam dobro poznatih slikovnica o Antuntunu i Grgi Čvarku – ovo drugo po redu i željno iščekivano oslikavanje Vitezovih bezvremenskih riječi.

79,00 kn
ISBN 978-953-14-2061-7
9 789531 420617
www.mozaik-knjiga.hr

Mozaik knjiga